

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 105. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139964500160.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Nr. 342. - LIX.

Pillegrims Marche paa deres Vandring igiennem Tidens Nat.

Med alternativ Chor.

1.

Langt oven for den Taage-Skye
Af Babylon, den gamle Bye,
Der er Jerusalem, det nye,
GUds Pillegrimes Lye.
Hver Gade er af Guld al heel,
Hver Grundvold-Steen en stor Juveel;
Hvad da den Bygnings Overdeel
Af plat u-tænkelig Paneel!
For Pillegrime aabne staae
Tolv Porte med tolv Engle paa.
I den man aldrig Natten saae.
Hvad Nat! hvor GUD paa Ærens Stoel,
Og Lammet selv er deres Soel.
Merk, Zoars Søvnne-Boel!

* *
-- 106

Chorus.

O vaager op af Drømme,
I Folk ved Sodoms Egn!
Og seer, hvad I vil dømmme
Om disse Tidens Tegn.
Hvor Lyse-Stagen alt
Er flyttet bort
Fra mangan Ort,
Da Folk i Søvnne falt.

2.

See af dem alle, som fik Bud,
Gik nogle faa af Babel ud,
Fik Ordenen af: FRIE FOR SKUD,
Og rejste saa med GUD.
Men Sathan af sin Slange-Krog
En blandet Guds frygt foreslog,
Den Gift endeel tilbage drog,
Som havde tabt sin Rejse-Bog.
Hvor mangan een sig bildte ind
At have et bevæbnet Sind,

Og kom dog ej i Staden ind.

*
- 107

Der klages ofte: Blevet ti
Ej alle rensede og frie,
Hvor ere da de Ni?

Chor.

GUds Pillegrime-Skare,
Paa hvert et Fied giv Agt!
Her er saa mangen Snare
Paa alle Sider lagt.
Følg Naadens klare Skin
I Ordets Spor;
Thi uden for
Er Dødens mørke Trin.

3.

Er Himlen altid vist vort Maal,
Vort Forset, som Magnete-Naal?
Er Troen sterkere end Staal,
Og Kierlighed end Baal?
Hvad hielper Vext, som ej vil groe,
At bygge, og dog aldrig boe,
At komme løs, dog ej til Roe?
Vor Losen er: TIL DØDEN TROE.
Nu Landsmand! munter, vaag og beed.
Glem aldrig, hvad vor Goel leed,
Og lad ham see Bestandighed,
At vi paa Jorden udenlands
Har Zion kun i Hu og Sands,
Og Livets Brude-Krands.

*
- 108

Chor.

Hvad est du dog af Glæde
O søde Salem! fuld.
Hvor længes vi at træde
Paa Gaderne af Guld.
Ej! Pillegrim, kun fort
En liden Tiid,
Saa staaer du bliid
I Salenas Perle-Port.